FLEŠ

čtvrtek
8. 10. 2009
ročník 17
číslo 1

Zpravodajský čtrnáctideník Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy

Irové předávají štafetu českému prezidentu

Šestnáct měsíců po odmítnutí v prvním referendu se Irové definitivně vyslovili pro Lisabonskou smlouvu. Oproti minulému hlasování, které skončilo jen mírně v neprospěch smlouvy, se nyní z Irska ozývá rozhodné ano, podpořené víc jak 67 % účastníků referenda. Přední evropští politici si tak mohou na chvíli oddechnout, i když stále jsou tu dvě země, jež cestu k Lisabonu blokují. Polský prezident Lech Kaczyński řekl, že dokument co nejdřív ratifikuje, poslední zprávy hovoří o neděli 11. října. Evropa a tamní média tedy postupně obrací svou pozornost na Českou republiku, respektive na euroskeptického prezidenta Klause, který s podpisem zatím otálí.

Parlament už text schválil a z průzkumu veřejného mínění vyplynulo, že víc jak dvě pětiny obyvatel si přejí, aby prezident celý proces dál nezdržoval. Jenže i kdyby Klaus měl vůli ratifikaci co nejdřív dokončit, nemůže tak ze zákona učinit, dokud se ke smlouvě nevyjádří Ústavní soud. Ten v těchto dnech jedná na popud skupiny senátorů, kteří podali již druhou ústavní stížnost. Z Hradu se zatím žádné oficiální stanovisko ohledně dalších prezidentových kroků neozývá, Klausův tajemník Ladislav Jakl podle svých slov „bude prezidentovi radit, aby smlouvu nepodepisoval“. Jediným evropským spojencem českého prezidenta stále zůstávají britští konzervativci. Ti v případě úspěchu v jarních volbách hodlají uspořádat o Lisabonské smlouvě referendum.

Zkouškové období tedy pro Evropskou unii ještě zdaleka neskončilo. Česká vláda se zavázala dohlédnout na to, aby se celý proces stihl uzavřít do konce roku. Včera to lídrům Evropské unie slíbil Jan Fischer. „Jsem hluboce přesvědčen, že Česká republika ratifikuje Lisabonskou smlouvu do konce roku,“ ujistil premiér švédského předsedu vlády prostřednictvím středeční improvizované videokonference mezi Prahou a Bruselem. Šéf Evropské komise Barroso v reakci na Fischerovo prohlášení později uvedl, že „chce Komisi podle Lisabonu, a rychle“.

Adam Plechatý

Celá Evropa čeká na ANO. foto: archiv

Prezident Václav Klaus v politickém ofsajdu

Osud Lisabonské smlouvy je v rukou prezidenta Václava Klause, který dokument odmítá podepsat. Zatímco evropští politici kolem hlavy státu našlapují po špičkách a ve svých projevech se snaží nijak na prezidenta netlačit, světová média otevřeně komentují každý jeho krok.

Oba francouzské deníky jsou ve svých komentářích stručné a nekompromisní. Le Figaro konstatuje, že Klaus nakonec nemůže vzdorovat 500 miliónům Evropanů, a Libération označil českou hlavu státu za „disidenta Evropy“, jehož „sliby jsou jen k poslouchání“.

Britské Financial Times se zaměřily na Klausovu vládu od zvolení až po současnost, přičemž jeho post označuje za místo, „odkud řídí a šíří své kontroverze“. Na závěr se přiklání k přesvědčení většiny pozorovatelů, kteří se shodují na tom, že český prezident dokument nakonec podepíše.

Nejsmířlivější ze čtveřice deníků je německý Die Welt. Ten připouští, že na Evropské unii je rozhodně co kritizovat, a negativně komentuje i opakované irské referendum. Problém nevidí v tom, že Klaus naplno využívá svého práva o Lisabonu rozhodovat, jako spíše v tom, že nerespektuje vůli parlamentu a přání české veřejnosti.

Adam Plechatý

Pokles nezaměstnanosti v nedohlednu

Ministerstvo práce a sociálních věcí dnes oznámilo, že počet nezaměstnaných Čechů opět vzrostl. Bez práce bylo v září 500 812 lidí a míra nezaměstnanosti tak stoupla už na 8,6 %. Proti loňskému září přibylo téměř 200 000 nezaměstnaných a, i když se jejich nárůst od ledna zpomalil, ekonomičtí analytici předpovídají, že se v nejbližší době nezastaví. Podle předpokladů by se v prosinci měla míra nezaměstnanosti pohybovat okolo 9,5 % a nejvyšších hodnot by pak měla dosáhnout v polovině roku 2010. Slabá ekonomika totiž nedokáže nabídnout dostatek pracovních míst. Okresem s největší nezaměstnaností je Mostecko, práci tam postrádá 16,5 % lidí. Naopak relativně klidná situace na trhu práce panuje v Praze, kde je bez práce „jen“ 3,5 % lidí.

Nezaměstnaní mohou doufat v pomoc poskytnutou úřady práce. Ty ale ke 30. září evidovaly pouze 38 844 volných míst. Jediným řešením pro nezaměstnané se zdá být hledání práce na vlastní pěst, případně doplňování vzdělání.

Ruku v ruce s rostoucí nezaměstnaností půjde i menší spotřeba domácností. Chystané zvyšování DPH v příštím roce by se tak do cen zboží mohlo promítnout jen minimálně.

Lukáš Pečeně, Jan Vávra

krátce ze světa

Polanski stále ve vazbě

Režisér Roman Polanski nebude propuštěn z vazby. V úterý 6. 10. tak rozhodlo švýcarské ministerstvo spravedlnosti. Polanski je obviněn z toho, že roku 1977 znásilnil třináctiletou Američanku Samanthu Geimerovou. Tento čin v USA nikdy nemůže být promlčen, a proto se Polanski i po tolika letech bál vstoupit na americkou půdu. Byl zatčen 26. září ve švýcarském Curychu. Jeho propuštění bylo zamítnuto i přesto, že sama Geimerová podala žádost o zproštění obžaloby – prý mu již odpustila.

SPD má nové vedení

Novým předsedou SPD se stane Sigmar Gabriel. Němečtí sociální demokraté zároveň oznámili, že se budou orientovat víc doleva. Byli by ochotni spojit se i s postkomunistickou stranou Die Linke (Levice). Důvodem k těmto krokům je neúspěch sociálních demokratů ve volbách, jejichž výsledky byly zveřejněny 27. 9. – získali pouhých 23 procent, což je o 11,2 procenta méně než ve volbách minulých. Konkurenční pravicovou CDU volilo 33,8 procent lidí.

Berlusconi ztratil imunitu

Italský předseda vlády již nemůže spoléhat na svou trestní imunitu – o tu ho včera připravil italský soud. Ten rozhodl, že zákon, jenž Berlusconimu imunitu zajišťoval, je protiústavní. Dle italské konstituce by si totiž měli být všichni občané před zákonem rovni. S Berlusconim mohou být díky ztrátě jeho imunity nyní obnovena soudní řízení, která dřív nemohla být projednávána. Jedná se například o uplácení daňového právníka, jenž měl poskytnout křivé svědectví.

Rezignace polských ministrů

Na základě korupční aféry odstoupili od pondělí již tři polští ministři. V aféře figurovali dva podnikatelé - Ryszard Sobiesiakov a Jan Kosekov. Ti se snažili zablokovat zákon, který měl zvýšit daně majitelům kasín. Peníze získané z vyšších daní se měly použít na stavbu sportovišť pro Euro 2012. Oba muži podnikají právě v tomto odvětví – Sobiesiakov vlastní síť Casino Poland a Kosekov je provozovatelem heren.

Atentát v Afghánistánu

Kábulem dnes ráno otřásl výbuch. Jednalo se o sebevražedný atentát, jehož terčem měla být indická ambasáda. Podle BBC zemřelo nejméně 12 lidí a několik desítek bylo zraněno. Puma byla umístěna v autě, které atentátník zaparkoval přímo za zdí velvyslanectví a následně odpálil. Počet podobných atentátů v poslední době stoupá.

Andrea Berniová

Pozor! Startuje nový ročník Fleše! Kdo to nečte, hrozí vznik pleše!

krátce z domova

Fischer chystá personální změny

Pokud půjde vše podle plánu, premiér Fischer má před sebou ještě celých osm měsíců vládnutí. To se ale netýká všech jeho ministrů.

O tom, jak budou personální změny ve vládě vypadat, by mělo být rozhodnuto už v pátek. Největší boj se pravděpodobně strhne o ministra vnitra Pecinu, kterého se ale nechce vzdát ani Fischer ani ČSSD. Jistotu by naopak měli mít ministři Barták, Kohout, Janota a Štefan Füle, který měl na starosti dokončení předsednictví EU.

„Rychlé tituly“ na právnické fakultě v Plzni

Otřásání plzeňskou právnickou fakultou nebere konce. Poté, co proděkan Ivan Tomažič odstoupil kvůli obvinění z plagiátorství, se na právnickou fakultu nepřestává upírat zrak.

Nyní kvůli tzv. rychlému titulu, který si opatřilo na 400 studentů.

Fakulta aktuálně řeší, zda je možné některým studentům titul zpětně odebrat.

V Plzni studovali mimo jiné i Stanislav Gross, Petr Dimun nebo Ivana Řápková.

Bruselu se nelíbí rozpočtový schodek Česka

Zprávy o rozpočtovém schodku ČR přijala Evropská komise s výhradami. Bude zjišťovat, zda plánovaný deficit pro rok 2009 nepřekročí požadovanou tříprocentní hodnotu HDP. Jestliže ano, bude ji zajímat, zda jde pouze o dočasné opatření. České údaje se přitom od těch z Bruselu liší. Zatímco náš plánovaný schodek je 3,9 procenta, Brusel odhaduje schodek na 4,3 procenta.

V případě překročení tří procent čeká Česko finanční sankce.

Senátoři schválili odsun státních maturit

Státní maturity, o kterých měli noční můry už studenti před deseti lety, se odkládají o další rok. Schválila to Poslanecká sněmovna a včera i Senát. Chybí jenom podpis prezidenta Klause. Schválení odkladu doporučil školský výbor horní komory, pro bylo i ministerstvo školství.

Státní maturity by tak měly být spuštěny ve školním roce 2010/2011.

Eliška Nová

Za několik málo dní má být na následující čtyři roky zvolen nový děkan Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Co ale taková funkce obnáší?

Děkan stojí v čele fakulty, je jejím manažerem či ředitelem, rozhoduje o ní a má ji směrovat. Navrhuje například vnitřní předpisy, rozděluje fakultní finance, vytváří výroční zprávu, jmenuje a odvolává členy vědecké rady, disciplinární komise a proděkany, kteří ho zastupují v určené oblasti. Může navrhovat sloučení, rozdělení či zrušení jednotlivých fakultních pracovišť. Děkan má svého kontrolora - orgán zvaný akademický senát, který schvaluje některá jeho rozhodnutí. Senát musí mít minimálně devět členů a být rozdělen do dvou komor – pedagogické a studentské. Podle zákona musí třetinu až polovinu tvořit studenti fakulty. V Senátu FSV zasedá dvacet členů – deset studentů a deset pedagogů. Mezi další děkanovy činnosti patří jmenování, případně odvolání tajemníka řídícího hospodaření a vnitřní správu fakulty. Zastává také post předsedy vědecké rady, která má na starost vzdělávací činnost fakulty a studijní programy.

KATEŘINA CIBOROVÁ

Jak se volí děkan

Volby děkana FSV UK byly senátem vyhlášeny 14. dubna 2009. Podle Volebního a jednacího řádu Akademického senátu FSV se volby musí konat nejdřív sto padesát, nejpozději však devadesát dní před uplynutím funkčního období současného děkana. V den vyhlášení voleb byla také jmenovaná volební komise a její předseda, kterým je pedagog IKSŽ Filip Láb. Volební komise dohlíží na průběh voleb, zřizuje jejich internetové stránky, publikuje inzeráty v médiích, oslovuje potenciální kandidáty a přijímá kandidaturu. Ve stejný den senátoři zveřejnili své požadavky, které by měl potenciální kandidát splnit.

Od 7. do 30. září mohl kdokoli z akademické obce fakulty navrhnout kandidáta. Kandidátky se jménem navrhovatele a navrženého sbírala volební komise. I přestože se podle kuloárních informací na volbu připravovalo více kandidátů, návrhy byly nakonec pouze dva. A oba navržení, PhDr. Jakub Končelík Ph.D. z Katedry mediálních studií a Mgr. Petr Uherka z Vyšší odborné školy publicistiky, s kandidaturou souhlasili.

Oba měli do 1. října předsedovi akademického senátu odevzdat svůj volební program. Dne 6. října proběhlo představení kandidátů, po němž se konala diskuze. Toto zasedání se muselo obejít bez Petra Uherky, který byl tou dobou v zahraničí.

Veřejné představení obou kandidátů proběhne v úterý 13. října od tří hodin odpoledne v jinonické aule. Po něm bude následovat celofakultní diskuze.

Samotná volba se odehraje 20. října na volebním zasedání akademického senátu v konferenčním sále na Novotného lávce. Nový děkan bude zvolen v tajné volbě nadpoloviční většinou všech senátorů, tzn. minimálně jedenácti hlasy. Pokud k tomu nedojde, bude vyhlášena druhá volba, do které se případně mohou znovu přihlásit i kandidáti z volby první. Zároveň se mohou přihlásit zájemci noví. Podle slov předsedy volební komise se v takovém případě dá očekávat, že do volby vstoupí kandidáti více spojeni s během a současným stavem fakulty.

Jak to dopadne, je ve hvězdách, jisté však je, že nový děkan, pokud bude rektorem jmenován, nastoupí následující den po skončení funkčního období Jana Ámose Víška.

KATEŘINA CIBOROVÁ

Jakub Končelík: „Nechci se vzdát oblíbené práce, proto kandiduji“

Co vás vedlo k tomu přihlásit se do konkurzu na děkana?

To je komplex mnoha různých podnětů, ale v zásadě čiré zoufalství. Celých devět let, co učím na fakultě, jsem čekal, až se neduhy napraví, ale ony se nenapravily. Teď jsem v situaci, kdy pro mě je neúnosné v práci za těchto podmínek pokračovat. Takže jsou dvě možnosti – buď si najít vedlejší zaměstnání jako někteří jiní kolegové a práci na fakultě začít lajdat, studentům se nevěnovat, jejich práce nečíst a místo toho vydělávat. Nebo se to pokusit nějakým způsobem napravit tak, aby všichni, co nechtějí svoji práci lajdat, mohli zůstat a nelajdat ji. Pro osobní život je to horší varianta, ale své oblíbené práce se vzdát nechci, takže se s tím pokusím něco udělat.

Nepřipadáte si na tuto funkci ve svých čtyřiatřiceti letech příliš mladý?

Samozřejmě, v tomto zaměstnání je to velký handicap. Na rozdíl od zbytku světa, kde je zrovna teď mládí v kurzu. Uvědomuji si, že mohu být vnímán jako nedostatečně reprezentativní nebo moudrý. Naštěstí o sobě nemusím rozhodovat – to přísluší senátu, který ohodnotí, jestli je můj program přínosný. Já jsem dlouho čekal na silného kandidáta ze střední generace – se špičkovou publikační činností, kontakty se zahraničím, habilitovaného, z úspěšného institutu. Bohužel nikdo takový se nenašel a tak jsem teď jedním ze dvou kandidátů, kteří jsou překvapením, jsou mladí a nepředstavují silného alfa jedince. Nicméně reforma je nezbytná, jinak se fakulta složí. Pokud nenastane, odejdou všichni mladí zaměstnanci a zůstanou jen ti, kteří jsou zvyklí na režim, kdy se dají stíhat čtyři zaměstnání a žádné se nedělá pořádně. To je postavené na hlavu.

Základní tezí vašeho programu je vzestup fakulty v soutěži s ostatními srovnatelnými pracovišti. V čem vidíte její hlavní nedostatky?

Podle měřítek Rady vlády pro vědu a výzkum vychází fakulta jako celek relativně dobře. Problém je v tom, že naprosto odlišně výkonné jsou jednotlivé instituty. Skutečnost, kdy jedna noha kope do balonu bezvadně a druhá noha neumí chodit, je nešťastná. Potřebujeme nastavit systém přerozdělování finančních prostředků tak, aby motivoval k lepší práci. Každý pedagog bude vědět, za jaké úsilí dostane jakou odměnu. Měla by být zohledněna výuka, vědecká činnost, vedení závěrečných prací a finančně by měli být ohodnoceni i ti, kterým se podaří získat výukové granty.

Pokud byste funkci získal, změnil by se nějak styl výuky?

Fakulta je tu samozřejmě v první řadě pro studenty, takže výuka by neměla zůstat opomíjená kvůli vědeckému soutěžení. Zejména studenti magisterského programu by se měli více zapojovat do výzkumu a budovat fakultě renomé založené na konceptu research univerzity. Bylo by dobré zaměřit se také na nové výukové postupy jako je například e-Learning.

Na Fakultě sociálních věd se nedají studovat dvojobory. Neobohatíte v tomto směru nabídku pro uchazeče?

Dvojobory jsou administrativně a prostorově velmi náročná záležitost. V současnosti je například rozvrh Hollaru tak nabitý, že přesun jedné přednášky znamená změnu dalších dvanácti. Navíc tu nemáme propracovaný elektronický systém, který by sestavování rozvrhů usnadnil. Na jiných školách se zřejmě více snaží, vyplatí se jim to a mají na to odpovídající prostory.

Ve svém programu také uvádíte, že byste rád omezil zbytečné papírování a agendu maximálně přesunul na internet.

Papírové indexy a Karolinky jsou naprostý nesmysl. Jednak to stojí spoustu peněz, ale hlavně je to mrhání času pedagogů i studentů. Mám zkušenost s tím, že elektronizace na školách vedla vždy k lepšímu. Pojďme zachovávat tradice tam, kde to má smysl.

Jak byste si představoval svůj tým proděkanů?

Bylo by dobré, kdyby proděkani pocházeli z různých institutů. Měli by to být lidé napříč generacemi a zástupci obou pohlaví. Fakulta musí po stádiu polovičatosti definitivně přejít na manažerský systém řízení. Proděkani musí mít nejen akademické a vědecké renomé, ale také schopnost řídit svůj resort. Stejně tak i funkce děkana by měla být především manažerská a zvolený kandidát do ní musí jít s maximálním nasazením.

V případě, že by vás senát do funkce zvolil, pokračoval byste ve své pedagogické práci, nebo byste byl pouze manažerem?

Nevidím důvod, proč bych měl svůj domácí Institut komunikačních studií a žurnalistiky opustit a nevyučovat své předměty. Pouze budu muset z časových důvodů omezit konzultování a vedení závěrečných prací.

ANETA ŠTEFÁNKOVÁ

„Fakulta potřebuje zatřást,“ říká Petr Uherka

„Leader s výživnou vizí“, tak vidí sám sebe jeden z kandidátů na děkana UK FSV Petr Uherka, který navzdory svým osmatřiceti letům není ve svém oboru žádným začátečníkem. Během patnáctiletého působení na univerzitní půdě už stihl vyučovat na pěti fakultách UK, zastával funkci regionálního ředitele Open University a dnes řídí Vyšší odbornou školu publicistiky. Jestli by chtěl Petr Uherka v této funkci vytrvat i po případném zvolení není jasné, protože vzhledem k pracovnímu pobytu v Řecku nestihl akademickému senátu svoje představy více přiblížit. Nestihl ani uzávěrku Fleše.

Místo původně plánovaného představení tak za sebe nechal mluvit především své vize. Ty slibují dokonalou renesanci celé fakulty v duchu jejích původních hodnot. „Považuji za nemožné plánovat budoucnost UK FSV bez vztahu k jejím tradicím a dobrým zvyklostem, které přece též přispívají k tomu, že pro ni či na ní pracujeme a studujeme rádi,“ říká Petr Uherka.

Uherkovým hlavním cílem je přetvořit fakultu do podoby „mladé zvídavé dámy, která se snaží vědět“, chce podpořit strategický, organizační i personální rozvoj fakulty, zaměřit se na ekonomický stav a její programový vývoj. „Mít odvážnou vizi znamená, že klíčoví lidé v organizaci jsou silně motivováni společnou představou, které chtějí dosáhnout.“ Společná představa ale bohužel není to, co zajišťuje bezproblémový chod fakulty a Petr Uherka se snad až příliš zabývá abstraktními návrhy na její uskutečnění. Vždyť kdo by nechtěl dosáhnout šlechetného cíle sjednocení profesorstva a studentstva pod hlavičkou společného ideálu?

Je ale nezbytné podotknout, že Petr Uherka už s koncepcí tzv. „Učící se školy“ prorazil na VOŠP, jejímž je ředitelem, a má tedy se změnami podobného rázu praktické zkušenosti. „V případě svého zvolení budu navrhovat strategie změny, které se osvědčily i jinde. Je třeba ustavit minimálně byrokratické prostředí s jasnými postupy a pravidly a s maximálně spravedlivým systémem. Jen tak změna není ohrožením, ale příležitostí.“

Tato hesla trochu evokují politickou kampaň Baracka Obamy s mottem „Yes, we can.“ Bezpochyby nejúspěšnější kampaň, kterou kdy jaký politik vedl až do chvíle, kdy na konkrétní změny došlo. Pak Obamova popularita tvrdě zakolísala. Jak to bude v případě kandidáta na děkana Petra Uherky, snad napoví veřejné představení kandidátů akademické obci v úterý 13. října 2009.

ANNA CHUDOBOVÁ

J. KONČELÍK se narodil roku 1975 v Praze. Po bakalářském studiu žurnalistiky na Fakultě sociálních věd získal magisterský titul v oboru masové komunikace – mezinárodní studia. V tomtéž oboru složil v roce 2005 doktorskou zkoušku a obhajobou disertační práce získal v roce 2008 titul Ph.D. Na fakultě vyučuje od roku 2001 a specializuje se na roli médií v totalitní společnosti. Vedl desítky závěrečných prací. Je ženatý a má dvě děti.

P. UHERKA se narodil v dubnu 1971. Vystudoval filosofii a historii na FF UK v magisterském programu. Na stejné fakultě získal titul Ph.D. v oboru filmová studia. Na Open University získal v postgraduálním studiu managementu titul MBA. V současnosti zastává funkci ředitele Vyšší odborné školy publicistiky, má zkušenosti s výukou na středních školách i na univerzitě. Ovládá němčinu, angličtinu, ruštinu a základy klasických jazyků.

S J. Á. Víškem nejen o děkanském křesle

Můžete krátce zhodnotit svou děkanskou kariéru?

Moji kariéru by měli hodnotit jiní. Myslím však, že hodnocení z pohledu vnějšího pozorovatele by hovořilo o vcelku stabilizované fakultě, o kterou je zájem jak ze strany uchazečů o studium, tak ze strany vnějších subjektů, tuzemských i zahraničních. Ty například chtějí navázat spolupráci, žádají o konzultace nebo o jakoukoli jinou pomoc. Hodnocení zevnitř, zejména od studentů, by nepochybně bylo kritičtější. Vzpomínám si, že za mlada jsem byl také daleko kritičtější k mnoha věcem. Nicméně jako student matematiky jsem si možná více než studenti humanitních oborů uvědomoval, že nemám úplné informace a vědomosti o tom, co mi připadalo špatně zařízené či špatně rozhodnuté.

Jaké nejtěžší rozhodnutí jste musel učinit jako děkan FSV?

Těžko říci, které rozhodnutí bylo nejtěžší. Nevzpomínám si, že bych musel řešit situaci, kdy by šlo o bytí či nebytí fakulty. Některá rozhodnutí byla nepříjemná a občas jsem několik nocí nespal. Někdy jsem musel váhat mezi tvrdším postihem spojeným se zachováním vážnosti děkanského úřadu a postojem, že „nic nevím a dotyčnému to projde“. Obvykle jsem dal přednost tomu druhému, neboť jsem se trochu bál, že tvrdší rozhodnutí bych si sám před sebou musel vykládat jako ješitnost. A nakonec jsem se naučil to, co mnozí manažeři nazývají cílené zapomínáni – jinak by člověk skončil na neurologii.

Kdybyste mohl kandidovat i po třetí, šel byste do toho?

Po třetí bych nekandidoval. Po dvou obdobích je třeba si od této práce odpočinout a začít dělat něco jiného. Zejména pedagogickou a badatelskou práci a také věnovat se více svým nejbližším. Jistě, kdyby mi bylo o 20 let méně a měl bych zkušenosti, které mám dnes, šel bych do toho znova. Ale situace, kdy ve čtyřiceti máte zkušenosti šedesátníka je „science fiction“.

Jaké vlastnosti by měl člověk mít, aby zvládal dobře řídit celou fakultu?

Není obecně dáno, co je dobře. Každý máme jiné preference a každý považujeme za „dobře“ něco jiného. Spíše lze říci, které vlastnosti či představy dotyčný člověk mít nesmí. Například nesmí mít za životní krédo: „Kdo není se mnou, je proti mně.“ Nesmí prosazovat svůj názor, ale naslouchat druhým. Nesmí se bát říkat nepopulární věci. Všechny nápady svých spolupracovníků i studentů musí umět pochválit, ale zároveň musí taktně zařídit, aby ty, které by vedly ke katastrofě, se nenápadně ztratily.

Kdybyste měl rozhodovat o novém děkanovi právě vy, jaký by měl předložit program, aby vás zaujal a přiměl vás daného člověka zvolit?

Na tuto otázku nechci dávat příliš konkrétní odpověď. Mohlo by to být vnímáno jako snaha ovlivnit volbu budoucího děkana a to nechci. Je však jasné, že daleko více než o kvalitu programu jde o kvalitu člověka.

Vaše jméno je podobné učiteli národů. Myslíte si, že máte s J. A. Komenským něco společného?

Pocházím z rodiny, kde byl poslední biskup jednoty bratrské vnímán jako kněz překračující svým významem hranice konfesí, jako pedagog překračující hranice státu a kontinentu, ale zejména jako člověk, který napsal Labyrint světa a ráj srdce. Je pro mne jedním ze vzorů velkého člověka, který prokázal velikou odvahu, vytrvalost, trpělivost a pokoru. Znám řadu lidí, kteří se podobně jako Komenský dokázali plně spolehnout na toho, v koho věřili. Přiznám se, že to neumím.

KATEŘINA CIBOROVÁ

Jiří Schmitzer zahrál v Akropoli

Herec a písničkář Jiří Schmitzer v neděli na počest svých blížících se šedesátin vystoupil před zaplněnou pražskou Akropolí. Celou letošní koncertní šňůru odehrál Schmitzer výjimečně s kapelou, torzem proslulého ETC, která ani na tomto závěrečném koncertu nechyběla. Na podium se však dostala až v závěru představení.

Již tradičně nebylo vystoupení pojato coby koncert sám o sobě. Jednalo se spíše o formu estrády s kytarou. Jednotlivé skladby protagonista doplňoval historkami, anekdotami a někdy konverzací s obecenstvem. Ne vždy své skladby dokončil a ne vždy je zahrál bez chyby. Hudební či pěvecké přešlapy nebyly výjimečné, avšak v odlehčené atmosféře večera zanikly, ba dokonce přispěly k úspěchu.

Ve svých bezmála šedesáti letech strávil Schmitzer na podiu úctyhodné dvě hodiny. Zazněly hity jako Bouda, Hana, Loutka, Domov důchodců a další. Do přestávky zahrál podle vlastních slov převážně „ty horší věci". Po pauze následovalo několik skladeb na požádání. „Kdyby měl někdo speciální přání," upozornil písničkář, „tak mu to rád zahraju. Pokud to ovšem bude ode mě."

Poté už se připojili avizovaní hudebníci z ETC. Za bicí se posadil Jiří Zelenka, kytaru obstaral Pavel Skála a basu a akordeon obsluhoval Jiří Veselý. Pro píseň Hrdlo prdlo byl připraven dokonce speciální host, a sice Marek Eben, který kromě uvedeného duetu doprovodil na klávesy také následující píseň Bynďa. Definitivní tečkou byla provokace s názvem Máte na to?, při níž se zpěvák rozdováděl natolik, že přídavky s omluvou odmítl.

Jiří Schmitzer hraje jako ďábel. foto: archiv

Než se Jiří Schmitzer rozhodl pro hereckou dráhu, zabýval se výhradně muzikou. Na kontě má tři vydaná alba a kromě svých písní skládá také scénickou hudbu k divadelním představením. Jak sám přiznává, studovat DAMU šel proto, aby unikl vojenské službě. Nakonec se roku 1985 stal členem divadla Ypsilon a paradoxně se více prosadil jako herec. Je držitelem několika filmových cen, mezi nimi například Českého lva v kategorii nejlepší herec v hlavní roli ve filmu Bumerang. Za zmínku stojí také snímky jako Postřižiny, Slavnosti sněženek, Nefňukej, veverko, Zdivočelá země, Marečku, podejte mi pero a další.

Nelze také opomenout jeho účast v druhé řadě taneční soutěže Stardance, kde se z role outsidera dopracoval se svou taneční partnerkou až do semifinále. Přes svůj věk je stále aktivním hercem i muzikantem a v dohledné době se nechystá nic měnit.

Václav Lang

Hračky ovládly Letňany

Pražská veletržní aréna Letňany pořádala od 1. 10. Veletrh hraček, her a potřeb pro děti Itea. Jako každý rok byla výstava spojena s veletrhem Model Hobby. Změnou v letošním roce však byla třetí souběžně probíhající výstava Orchidea Bohemica.

Jak už je zvykem, i letos byl první den vyhrazen pro prodejce a obchodní partnery. Po zbylé tři dny však byly všechny prostory přístupné veřejnosti. A návštěvnost byla skutečně vysoká. Loňský rok přišlo na veletrh 51 000 návštěvníků a letos, i navzdory krizi, bude nejspíš tento počet překonán. Za optimismem prodejců stojí nejenom větší prostory, a tím pádem možnost přihlášení více obchodníků, ale také bohatý doprovodný program. Dokonce i vstupné se od minulého roku nezvýšilo, což mnoho rodin přivítalo s povděkem.

Přívrženci modelů a stavebnic si mohli v hale č. 2 a 6 prohlédnout nejen funkční modely letadel, lodí, aut a železnic, ale ještě před vstupem na veletrh vyzkoušet posezení v kokpitu stíhacího letounu nebo se svézt pravým anglickým double-deckerem.

Od čtvrtka byly především pro děti připraveny desítky akcí, soutěží o ceny či zábavný program. Vystoupili zde například zpěvačka Inka Rybářová nebo bavič Michal Nesvadba, který sklidil nevídaný úspěch. Během všech čtyř dnů si děti mohly volně vyzkoušet většinu her a hraček, které prodejci nabízeli, nebo si nechat pomalovat obličej a alespoň na chvíli se stát kočkou, motýlem nebo upírem.

Veletrh byl zaměřen především na děti, ale důležité bylo přilákat i dospělé. Nejen proto, že to byli oni, kdo přinesli nezbytné peníze, ale také pro ně byly připraveny stánky, díky kterým se mohli dozvědět o nejnovějších vymoženostech spojených s výchovou a vzděláváním dětí.

Nakonec si na své přišel skutečně každý, kromě rodinných peněženek, které byly mnohdy i neplánovaně značně provětrány. Kdo by však odolal, když se na nás odevšad smály snížené veletržní ceny a děti se tvářily užasle jako Alenka v říši divů.

Lenka Lokvencová

Vláčky – nejoblíbenější atrakce. foto: Anna Kottová

Dvacet let Nočního proudu

Legendární pořad Českého rozhlasu Noční proud oslavil dvacet let své existence ve čtvrtek 1. října v prostorách Hotelu Ambasador.

Večerem provázeli stálí moderátoři Nočního proudu - Jitka a Jan Benešovi, Miloš Skalka, Zdeněk Vrba, Martin Hrdinka, Ilja Kučera ml. a Jakub Jakoubek, kteří dali pořadu tvář. Mezi účinkujícími se objevili zpěváci Tomáš Klus, Karel Gott, Jitka Zelenková, Miro Žbirka či hudební kapela Petra Šišky Legendy se vrací.

Ceny jsou každoročně udíleny v sedmi kategoriích, a to na základě hlasování tvůrců pořadu Noční proud. Slavnostní ocenění za rok 2009 získala např. bigbeatová skupina Katapult i několikanásobný český slavík Karel Gott.

Ceny „Legenda nočního proudu" za rok 2009

Zvláštní cena	**Hudební projekt televizního pořadu Óčko „Ty jsi jako já". Cenu převzal výkonný ředitel Óčka Hynek Chudárek**
Událost roku	**Supraphonský 36 CD komplet Karla Gotta – Mé písně**
Objev roku	**David Deyl**
Skupina roku	**bigbeatová skupina Katapult**
Zpěvačka roku	**Eva Pilarová**
Zpěvák roku	**Václav Neckář**

Hudebně-publicistický pořad Noční proud odstartoval své vysílání 2. října 1989. Nejprve fungoval jako večerní pořad stanice ČRo 1 – Radiožurnál, později byl však díky změně programového zaměření pozastaven a do éteru se vrátil až začátkem roku 2007.

V současné době patří Noční proud mezi nejúspěšnější vysílání regionální stanice ČRo Regina. Pořad, který běží noc co noc od 22.05 do 01.00, má poskytovat dostatečné množství informací z oblasti hudební scény bez jakýchkoli žánrových limitů. Výběr hudby vychází z osobnosti moderátora a momentálního rozpoložení pozvaného hosta Nočního proudu.

Magdaléna Medková

Králík Munro – smíchaný McCarthy, Kafka a lidový komediant

Rukou Milana Gelnara, ředitele nakladatelství Argo, byla pokřtěna nová kniha Smrt Zajdy Munroa známého zpěváka Nicka Cavea. Kontroverzně laděná kniha je právě stým titulem edice AAA (anglo-amerických autorů). Zdá se, že hlavní hrdina Zajda „chlívák, cesťák a mrtvý muž", se na svojí apokalyptické cestě žene ve všudypřítomném alkoholovém oparu – řečeno autorovými nevybíravými slovy – leda od vagíny k vagíně. Přesto má kniha i další rozměr důvěřivé lidskosti, jehož nositelem je Zajdův devítiletý syn a spolucestovatel, který otce bezpodmínečně miluje. Slovy Irvina Welshe „Smíchejte McCarthyho, Kafku a lidového komedianta, a vyjde vám Králík Munro."

Na slavnostní křest této knihy v literární kavárně knihkupectví Academia ve Vodičkově ulici pozvalo vedení Arga i zahraniční hosty z ambasád anglofonních zemí, kteří edici dlouhodobě podporují. Křest byl součástí oslav pořádaných nejen k jubileu edice, ale i k patnáctiletému výročí žižkovského nakladatelství Argo, v němž společnost AAA vznikla.

Generální konzul amerického velvyslanectví David Beam při této příležitosti vyzvedl vysokou kvalitu vydávaných děl, za kterou edice vděčí především Evě Slámové, která projekt řídí už od jeho počátků. Představuje nám především špičku současné prózy z USA, Kanady, Velké Británie a Austrálie a v oceňovaných překladech tak objevila pro české čtenáře například spisovatele Johna Irvinga, Chaima Potoka či Toma Robbinse.

Do češtiny ale renomovaní překladatelé jako například Tomáš Hrách či Michaela Marková přeložili i tak kontroverzní díla jako je právě křtěná kniha, která svou provokativností přitahují i širší veřejnost.

Podobně se literární scénu snaží oživit i projekt scénického čtení LiStOVáNí, který se představil s výběrem z děl edice AAA v druhé části programu. Nezávislá herecká skupina zde za pomoci divadelních rekvizit a hudby představuje nové knižní tituly a snaží se diváky „dostat k tomu, co tu bylo první – ke knize".

Ediční redakce zorganizovala po akci besedu v kavárně Mlýn a v zájmu přilákání pozornosti ke své tvorbě vyhlásila soutěž o zfilmování některé z jejích knih. Smrt Zajdy Munroa by se sice ve filmovém zpracování asi podobala pornofilmu, ale přitažlivost a spád by tomu určitě nechyběly.

Kateřina Součková

Východní umělci narušují hranice umění

Výstava s názvem Narušitelé hranic byla začátkem října uvedena v Městské knihovně v Praze. Jedná se o první z trojice výstav, které připravila galerie Hlavního města Prahy pro letošní podzim v rámci oslav výročí pádu železné opony. Na Mariánském náměstí je k vidění jedinečný soubor děl čtrnácti umělců i umělkyň ze zemí bývalého východního bloku.

Výstava byla poprvé představena v roce 2006 v Kunstforum Ostdeutsche Galerie v německém Regensburgu českým emigrantem a historikem umění Pavlem Liškou. Společným tématem celého projektu je hledání identity, její proměnlivost a možnost s ní manipulovat. Tudíž je zajímavé v dílech sledovat umělecké pojetí střetu socialistické minulosti s dnešní globalizovanou realitou. „Východní umělci se po roce 1989 ocitli v situaci, kdy se jim najednou naskytla možnost překročit hranice směrem na západ a seznámit se s tamní kulturou. Jejich cíl byl posunout umělecký projev o něco výše a tím překlenout ztracené roky pod komunistickou diktaturou. Proto jsou vystavovaná díla často velmi šokující a mohou působit kontroverzně," uvádí tisková mluvčí GHMP Michaela Moučková. To ale neznamená, že výstava má za účel provokovat, spíše se snaží přivést diváka na myšlenky o smyslu lidské existence, izolaci jedince v postsocialistické globalizované společnosti a o skrytých významech každodenního života.

Za pozornost stojí především série fotografií tvůrčí dvojice Borise Missirkova a Georgiho Bogdanova, kteří ve svých velkoformátových portrétech s ironií nahlížejí na sny a očekávání mladých lidí v Bulharsku.

Narušitelé hranic jsou v Praze k vidění do 10. ledna 2010 a v rámci kulturního přehledu patří zhlédnutí této výstavy k nutnostem letošního podzimu.

Městská knihovna, 2. patro, Mariánské nám. 1, Praha 1
út-ne 10:00 – 18:00
kurátorka výstavy: Olga Malá

Josef Švejda

Ukázka z tvorby M. Dopitové.

Basketbalová sezóna začala

Mistři z Nymburka se nehodlají vzdát basketbalového trůnu

O víkendu se po letní přestávce vrátila na palubovky sportovních hal nejvyšší česká basketbalová soutěž mužů Mattoni Národní basketbalová liga. Ta se může pyšnit vysokou návštěvností, která je srovnatelná s druhou fotbalovou ligou.

Po roční přestávce se do NBL vrátil klub z Brna, a to díky převodu licence libereckých Kondorů, kteří ještě na jaře statečně bojovali o semifinále. Nástupce Zbrojovky Brno loni nesehnal sponzora, což vedlo k jeho vyloučení ze soutěže. Dnes už stojí za moravským klubem jiní lidé. Druhým nováčkem je postupující z první ligy – pražský Sokol Vyšehrad, který zároveň jako jediný nesází na zahraniční posily.

Úvod ligy byl bez překvapivých momentů, Nymburk jasně vyhrál první dvě utkání. S Opavou o 37 bodů 94:57, s Poděbrady dokonce o bodů 40 (86:46).

Opavský Jakub Šiřina se snaží prosadit přes nymburského Rona Lewise. foto: František Géla

Vstup do soutěže musel být těžký pro nováčky z Vyšehradu, již sázejí jen na české hráče. V Pardubicích zažili krutý debakl, když prohráli o více než 60 bodů - 43:111.

Ani v druhém kole nebylo nouze o dramatické momenty. Především zápas Nového Jičína v pardubické ČEZ aréně drásal nervy. Utkání začali lépe hosté, protože si hned v prvních minutách vytvořili desetibodový náskok, v druhé čtvrtině však nastoupil na palubovku jiný soupeř. Pardubičtí rychle přešli do vedení, které si udrželi až ke konci, tam se ale ukázala zkušenost Nového Jičína, který nakonec o tři body vyhrál 80:77.

První výhru si ve středu připsal, po víkendové porážce od Poděbrad, znovuzrozený brněnský klub. Na domácí palubovce přehrál 87:68 Ostravu, přestože celý zápas probíhal ve vyrovnaném duchu.

František Géla

Odstartoval 92. ročník NHL

V pátek 1. října začala na dvou kontinentech zároveň nová sezóna nejprestižnější hokejové ligy na světě. Nejnaléhavější se před startem soutěže zdála otázka, jestli Tučňáci z Pittsburghu pod vedením hvězdného dua Malkin-Crosby obhájí triumf ve Stanley Cupu. Nepodlehnou uspokojení a dostanou se potřetí za sebou do finále Stanley Cupu? Jednu z největších překážek v tomto úsilí může představovat washingtonská skvadra v čele s famózním Alexandrem Ovečkinem, dvakrát po sobě vyhlášeným nejužitečnějším hráčem soutěže. Ten začal sezónu přesně dle očekávání, v úvodním duelu proti Bostonu dal hned dva góly, a pomohl tak Capitals k výhře 4:1.

Naopak trochu překvapivě zvítězilo Colorado, loni nejslabší tým západní konference, nad silným San Jose v poměru 5:2.

Také letos, již potřetí v řadě, začínal nový ročník soutěže dvojicí zápasů na evropských kluzištích. Detroit s osmi Švédy na soupisce prohrál ve Stockholmu se St. Louis Blues, ačkoliv měla Rudá křídla zápas dobře rozehraný – po 20 minutách vedla 2:1, ale Bluesmani dokázali ve druhé části hry stav otočit ve svůj prospěch na konečných 4:3.

Rovněž diváci ve Finsku mohli sledovat soutěžní utkání NHL na vlastní oči, v Helsinkách proti sobě nastoupily týmy Chicaga a Floridy. V brance Panterů se objevil Tomáš Vokoun, jenž svému mužstvu vychytal vítězství 4:3 po samostatných nájezdech.

Jan Vávra

Vítězná šňůra florbalistů Vítkovic pokračuje, Liberec dále klesá tabulkou

Ve středu 7. 10. se opět naplno roztočila kola florbalové Fortuna extraligy. Tento den byly na programu 3 dohrávané zápasy, zůstatek z víkendového 4. kola. Ty na sebe svedly týmy Sparty a Chodova, Boleslav se utkala s Libercem a v bitvě o Ostravu přivítali florbalisté tamního FBC rytíře z Vítkovic.

Malé pražské derby, souboj obran, óda na defenzivu. Takto bývá ve florbalovém světě často označován zápas Sparty s jihoměstským TJ JM. Včerejší zápas však naskytl četnému diváctvu v hale na Podvinném mlýně mírně odlišnou podívanou. V utkání, okořeněném faktem, že pro oba týmy je Podvinný mlýn halou domácí, na sebe poutaly pozornost především útoky obou mužstev. Obrany jakoby neexistovaly, brankáři nevěřícně kroutili hlavou.

V první třetině to byli především hostující útočníci, po jejichž ofenzivní smršti svítilo na ukazateli děsivé skóre 0:5. Ve druhé části se ale karty obrátily. Na hřišti existoval pouze útok domácích. Ten dokázal rozvlnit síťku za zády chodovského brankáře Baráka celkem čtyřikrát. A ofenzivní pojetí florbalu pokračovalo i ve třetí části. Konečné resumé? 7:6 na trestná střílení pro hráče Sparty.

„Tak snad alespoň diváci si přišli na své," shodně okomentovali utkání trenéři. Zasmušilé tváře šéfů střídaček ale mluvily jasně. Ke stoprocentnímu výkonu měly oba celky hodně daleko.

Zápasy ve všední den skýtají ale také mnohá úskalí. Namáhavé cestování, pozdní začátky zápasů, složitější koncentrace na utkání či, z důvodu pracovního vytížení, absence některých hráčů. Tyto všechny aspekty se zřejmě promítly do výkonu libereckých florbalistů, kteří v rámci 4. kola Fortuna Extraligy zavítali na horkou boleslavskou palubovku.

Ospalý výkon nehodný extraligy hráčům z Podještědí body nepřinesl. Ani domluvy bývalého reprezentačního kouče Skružného, asistujícího na střídačce Libereckých, nebyly k ničemu. Boleslavští sokolové roztáhli svá křídla a po drtivém vítězství 11:1 dále stoupají extraligovou tabulkou. Stávající 4. místo nemusí být při současné dobré formě Sokolů konečnou.

Poslední zápas včerejšího dne. Hala Sareza v Ostravě, souboj Vítkovic s ostravským FBC. Jednoznačný magnet kola. Pokladny hlásily vyprodáno. Víc než čtyřem stovkám platících diváků, což byla největší návštěva na florbale v letošním roce, se naskytla úchvatná podívaná, na jejímž konci byli šťastnější hráči úřadujícího mistra. Přestože v utkání museli Vítkovičtí dvakrát dotahovat, ukázali svou houževnatost a po závěrečném hvizdu slavili vítězství 5:3. Ve velmi dobrém světle se opět ukázala finská akvizice v dresu s rytířem Vítkem Tuomas Mustakalio. Ten si v zápase připsal dva kanadské body a byl nejlepším hráčem zápasu. Jeho názor na utkání se nám však nepodařilo získat. Bývalá hvězda finského ILVESU Tampere odmítla žádost o rozhovor lámaně zdvořilým NO COMMENT. Po dalších lekcích češtiny (jež Tuomase čekají už v příštím týdnu, jak nám s úsměvem sdělil trenér Mrázek) snad bude finský sniper sdílnější.

Jan Barák

komentář

Jarmark marnosti v Edenu – 270. derby

V pondělí se na stadionu Eden ve Vršovicích sešli fotbalisté domácí Slavie s hráči Sparty, aby se popasovali s 270. derby zápasem historie. Sparta zvítězila 1:0 a odvezla si domů cenné tři body. Co dalšího kromě výsledku si ale budou fanoušci z tohoto zápasu pamatovat? Bohužel, nejspíš nic.

Nejdříve trocha historie. Souboj pražských ,,S" patří již od roku 1896, kdy byl sehrán první zápas budoucích rivalů, k tomu nejzajímavějšímu, co naše liga vůbec nabízí. Mimochodem, rivalita mezi oběma kluby začala právě po prvním vzájemném zápase, kdy rozhodčí až dodatečně po utkání odvolal vítězný gól Sparty. Od té doby se pražští rivalové potkávali na hřišti pravidelně a jejich výkony byly téměř vždy obdivuhodné.

Dnes je ale situace jiná. S každým blížícím se derby se zrychluje fanouškům tep až k životu nebezpečným hodnotám, ale hráče jako by už souboj s odvěkým soupeřem příliš nezajímal.

Pondělní utkání tak nijak nevybočovalo z řady českých ligových zápasů, možná bylo spíš podprůměrné. Sparta byla pasivnějším celkem, ale paradoxně si dokázala vypracovat víc šancí a jednu z nich proměnila. Slavia se sice dlouho pokoušela srovnat skóre, ale její snažení bylo bez nápadu, a tudíž marné. Oba dva týmy ale shodně dokázaly, že nejenže nedokáží odvést výkony srovnatelné s hráči průměrných klubů z lepších evropských lig (na to si již ostatně český fanoušek zvykl), ale že už pravděpodobně nejsou ani nejlepšími týmy v Čechách. Nejlepším důkazem budiž to, že mnoho fanoušků obou celků si v klidu vystálo frontu na tradiční ,,fotbalovou" klobásku, i když tak přišli o prvních dvacet minut druhého poločasu.

Sparta a Slavia jsou našimi jedinými zástupci v pohárové Evropě, ale zatím příliš nepotěšily. Český fanoušek by totiž rád viděl pohledný fotbal a sem tam i nějakého poraženého zahraničního soupeře. V české lize mohou příznivci obou celků právem požadovat dominanci svých týmů a výrazný herní náskok. Místo toho se mužstva krčí v Evropské lize na posledních místech skupin a v Gambrinus lize se dívají na záda provinčním týmům s pětkrát nižšími rozpočty. A jestli někdo doufal, že derby dá impuls k tomu, aby se věci změnily, tak musí být hluboce zklamán. Zatím tomu totiž nic nenasvědčuje a spíš snad aby se fanoušci obou týmů obávali utkání příštích.

Říká se, že jeden bez druhého nemohou existovat. Sparta je, když je Slavia. A naopak. Máme za sebou 270. derby, které našlo vítěze i poraženého. Vše je tedy na první pohled v pořádku. V očích fanoušků ale zůstávají nevyřčené otázky: ,,Je tohle vůbec Sparta?" a ,,Je ještě Slavia?"

Lukáš Pečeně

WTA Sony Ericsson tour pokračuje v Pekingu

Prozatím největší událostí turnaje na tvrdém povrchu v Pekingu je vítězství Američanky Sereny Williamsové nad Ruskou Jekatěrinou Makarovovou. Americká tenistka zvítězila ve 2. kole v poměru 6:3 a 6:2 a po dlouhých 25 týdnech se znovu vrací na post světové jedničky.

„Jsem opravdu nadšená, protože jsem tvrdě pracovala, abych se vrátila na první místo. Myslím, že jsem si to zasloužila," smála se Williamsová.

Doposud vedoucí rodačka z Moskvy Safinová sestupuje v žebříčku vinou nečekaných porážek na asijském turné. Minulý týden vypadla již v úvodním utkání s domácí tenistkou Čang Šuaj, která se ze své aktuální 226. pozice stala nejníže postavenou tenistkou v historii, jež zdolala současnou světovou jedničku.

Na turnaji se dařilo i vítězce z Tokia Marii Šarapovové, které se podařilo převrátit vývoj utkání s Běloruskou Viktorií Azarenkovou ve svůj prospěch, a to ze stavu 2:5 ve třetím setu. Postup Šarapovové nakonec zastavila Číňanka Lentová, a to výhrou 6:2 a 6:4.

Do čtvrtfinálových zápasů se již kvalifikovaly kromě Pengové i Rusky Pavlyuchenkova, Kuznetsova, Dementievova a Francouzka Bartoliová.

Z českých tenistek zaznamenala nepatrný úspěch jen Lucie Šafářová, která postoupila do druhého kola, kde nakonec prohrála s 16. nasazenou Číňankou Li Na.

Finálová utkání jsou naplánována na neděli 11. října, kdy se dozvíme, které z tenistek si rozdělí 4,5 milionů dolarů z dotací za výhry.

Lenka Davidová

chinaopen.com